

The Photocaptionist

Literature and Photography: From Text to Photo, from Photo to Text

Silvia Albertazzi, vertaling Georgia Grey, the Photocaptionist, 2019

Context matters: Image and Text in the Works of Allan Sekula and Martha Rosler

Karen Fromm, the Photocaptionist, 2021

Door Sanne Kabalt

De website *The Photocaptionist* werd opgericht door Federica Chiocchetti, dezelfde dame wiens essay een hoofdrol speelde in de hierboven omschreven editie van Foam Magazine. Op dit online platform deelt ze teksten en kunstprojecten die de relatie tussen fotografie en tekst onderzoeken. Ik las via dit platform twee teksten die me relevant leken voor mijn onderzoek.

In *Literature and Photography: From Text to Photo, from Photo to Text* van Silvia Albertazzi bevinden we ons in de wereld van de literatuur, waar de foto óók is. Wat, zoals we eerder besproken, significant anders is dan de wereld van de kunst, waar tekst óók is. Albertazzi haalt oude voorbeelden (of ‘voorlopers’) aan, zoals het boek *Bruges-la-Morte* uit 1892, een boek waarin stadsfoto’s uitgebreide omschrijvingen overbodig maken, je kunt jezelf op de plek wanen waar de tekst zich afspeelt, dankzij de foto’s.

Interessant is om te lezen dat auteurs soms heel bewust foto’s als onderdeel van hun werk in een tekst opnamen, maar dat die er in volgende uitgaven doodleuk uit werden gehaald door uitgevers. Dat was bijvoorbeeld het geval bij het essay *Three Guineas* van Virginia Woolf. Veel van de genoemde werken ken ik goed, zoals het boek *Extremely Loud and Incredibly Close* van Jonathan Safran Foer en werken van W.G. Sebald.

In *Context matters: Image and Text in the Works of Allan Sekula and Martha Rosler* verdiept Karen Fromm zich in twee makers en de gelijkheid van tekst en beeld in hun werk, en ambiguïteit die ontstaat tussen de twee. Dit zijn in de eerste plaats fotografen, die hier naast hun foto’s zeer bewust tekst inzetten en pogen de tekst te presenteren als esthetische gelijke. ‘*One can make the photograph take a step back*’, aldus Alan Sekula. Over het werk van Martha Rosler schrijft Fromm: ‘*the connotations of the words project far beyond the images and tend to expand rather than shrink the semantic space.*’ Mooi. Er gebeurt iets uitzonderlijks wanneer tekst niet uitlegt – dan krimpt er iets – maar iets opent, uitbreidt, doet groeien.

Beide teksten zijn relevant, ze passen bij waar ik mee bezig ben, maar ze voelen als bekend terrein en, hoewel er hier en daar wel iets te halen valt, geven ze me geen opwindende nieuwe inzichten.